

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АПЕЛАЦИОНИ СУД У НОВОМ САДУ
Пословни број Гж. 816/16
Дана 13.4.2016.године
Нови Сад

У ИМЕ НАРОДА!

Апелациони суд у Новом Саду у већу судија Мирјане Андријашевић, председника већа, Бранке Маљковић и Милене Ковачевић, чланова већа, у правној ствари **тужиље АА** из ..., коју заступа Ивана З. Јањић, адвокат у Београду, против **тужених ББ** из ..., и **ВВ** из ..., ради накнаде штете, одлучујући о жалби тужиље изјављеној против пресуде Основног суда у Новом Саду, пословни број П.7495/2014 од 10.6.2015. године, у седници већа одржаној дана 13.4.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

Жалба тужиље се делимично усваја па се пресуда Основног суда у Новом Саду, пословни број П. 7495/2014 од 10.6.2015. године преиначава тако што се обавезују тужени ББ и ВВ да тужиљи солидарно на име накнаде материјалне штете – губитка зараде због потпуне неспособности за рад, исплате за период од 1.8.2009. године до 1.11.2013. године износ од 16.824,28 евра, у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, са затезном каматом у складу са Законом о затезној камати од дана подношења тужбе па до коначне исплате, а тужени ВВ још и износ од 3.953,93 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, са затезном каматом у складу са Законом о затезној камати, од дана подношења тужбе па до коначне исплате, а од 1.11.2013. године па до 9.6.2015. године, тужени ВВ се обавезује да плаћа месечно износ од 722,35 евра у динарској противвредности, сваког месеца, до 5-ог у месецу, са затезном каматом у складу са Законом о затезној камати од доспелости сваког месечног износа, па до исплате, а од дана пресуђења 10.6.2015. године тужени ВВ се обавезује да тужиљи месечно на име ренте плаћа износ од 722,35 евра у динарској противвредности, сваког месеца, до 5-ог у месецу, са затезном каматом у складу са Законом о затезној камати од доспелости сваког месечног износа, па до исплате, све у року од 15 дана под претњом извршења, захтев туженог ББ за накнаду трошкова се одбија, док се у преосталом побијаном одбијајућем, а непреиначеном делу, жалба тужиље одбија и првостепена пресуда, потврђује.

Обавезују се тужени да тужиљи солидарно на име накнаде трошкова парничног поступка исплате износ од 432.908,58 динара, а тужени ВВ још и износ од 159.089,72 динара, све са законском затезном каматом од дана пресуђења па до исплате, у року од 15 дана под претњом извршења.

Обавезују се тужени да тужиљи солидарно на име накнаде трошкова жалбеног поступка исплате износ од 150.908,60 динара, а тужени ВВ још и износ од 69.089,70 динара, у року од 15 дана под претњом извршења.

Образложење

Побијаном пресудом одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се обавезу тужени да тужиљи на име накнаде материјалне штете – губитка зараде због потпуне неспособности за рад, исплате новчану ренту за период од 1.8.2009. године до 1.11.2013. године и то доспели износ од 29.683,16 евра умањен за 30% на име доприноса тужиоца, што износи укупно 20.778,21 евро у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, са законском затезном каматом од дана подношења тужбе, па до коначне исплате, а од 1.11.2013. године па убудуће, износ од 1.031,93 евра умањен за 30% на име доприноса тужиоца што укупно износи 722,35 евра у динарској противвредности, сваког месеца, док за то постоје законски услови, са респиро роком до 5-ог у месецу са законском затезном каматом од доспелости сваког месечног износа ренте, па до исплате, а све у року од 15 дана од дана пријема преписа пресуде, односно од доспелости сваког појединог оброчног потраживања, под претњом извршења, да се утврди да су тужени у обавези да тужиљи накнаде и 70% од све будуће штете настале у саобраћајном удесу од ... године с тим да се ова обавеза туженог ББ ограничава до висине осигуране суме, те да се обавезу тужени да тужиљи надоканде трошкове парничног поступка, са законском затезном каматом од дана пресуђења, па до исплате, у року од 15 дана од дана пријема преписа пресуде. Обавезана је тужиља да туженом ББ на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 48.887,00 динара, у року од 15 дана под претњом извршења.

Против наведене пресуде жалбу је благовремено изјавила тужиља побијајући је због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду сходно одредби члана 386 став 3 Закона о парничном поступку, овај суд је нашао да је жалба тужиље делимично основана.

У првостепеном поступку је утврђено да се дана ... године у насељу ... догодила саобраћајна незгода, тако што је тужени ВВ управљао путничким возилом рег ознаке ..., марке ..., крећући се према својој кући која се налази на периферији и то улицом која нема име ни бројеве, на путу који излази из села ка путу ... .. На око ... метара наспрам школе тужени ВВ је у једном тренутку угледао паркирано путничко возило марке ..., регистарске ознаке ... које је било паркирано испред једне куће и које је својим задњим делом захватало земљани део пута, а предњим левим делом се налазило на колловозу, окренуто у правцу којим се кретао тужени ВВ према путу ..., а поред којег возила је видео неколико људи. Тужени је почео да кочи, али у тој намери није успео, па је прво ударио у ГГ, супруга тужиље, а након тога и у тужиљу АА, која је критичном приликом претрпела тешке телесне повреде у виду ишчашења левог колена, пуцања унутрашњег побочног лигамента десног колена, ударце у тело, крвни подлив јетре, ударац у главу и раздеротина затиљачног дела главе. Накнадно је дошло до гнојне упале крвног подлива десне шаке и последичног укочења десне шаке и нестабилности оба колена.

Код тужиље је дошло до трајног умањења животне активности од 45%, као и до настанка наружености средњег степена најлакшег облика.

Тужиља и њен супруг су због претрпљене нематеријалне и материјалне штете пред Општинским судом у Новом Саду водили парнични поступак пословни број П. 1750/2007 у којем је пресудом од 9.2.2009. године делимично усвојен тужбени захтев. Приликом одлучивања о тужбеном захтеву, суд је нашао да постоји и допринос тужилаца настанку штетног догађаја од 30%.

Током поступка је утврђено и да је тужиља због претрпљених повреда била спречена да иде на посао и на тај начин оствари пуну зараду у периоду од ... године до ... године у укупном износу од 59.269,35 евра. На име боловања и ренте за исти период

тужиља је примала новчану накнаду од 29.541,12 евра. Разлика ова два износа представља укупан износ од 29.728,23 евра, који износ би тужена остварила по основу зараде да није због претрпљених телесних повреда поводом предметног саобраћајног удеса била спречена за рад. По овом основу тужиљи је досуђен износ од 20.809,76 евра. Током поступка је утврђено да је тужиљи у ... од стране пензионог фонда, додељена пензија због неспособности за рад са чијом исплатом се почело ... године до ... године. Наведено је и да постоји могућност побољшања стања медицинском терапијом. Обзиром на то да је утврђено да је очековано нето примање тужиље било 1.693,41 евра, да је примала због неспособности за рад пензију од 661,48 евра, тужиљи би требало да припадне износ разлике ова два износа и то 1.031,93 евра, а како је тужиља са 30% допринела да штета настане, суд јој је на основу новчане ренте досудио износ од по 722,35 евра до ... године.

Против ВВ је пред Општинским судом у Књажевцу вођен кривични поступак пословни број К. 154/08 и исти је пресудом од 14.5.2009. године оглашен кривим због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297 став 3 у вези са чланом 289 став 3 у вези става 1 КЗ.

Дана ... године ... пензиони фонд је донео ново решење којим је исплату инвалидске пензије која је тужиљи одобрена решењем од ... године, наставио као сталну исплату пензије, те одредио да ће се исплата пензије вршити најкасније до ... године када тужиља испуњава услов за одлазак у старосну пензију, те да је старосна граница за исплату редовне пензије испуњена ... године.

Вештак економско-финансијске струке Жељко Шарчевић је дао две варијанте налаза и то према првој варијанти искоришћено је више од лимита 10.648,02 евра, односно 3,26%. Наиме ГГ је исплаћено укупно 5.318,53 евра, АА 168.915,38 евра. Све исплате конвертоване у евре износе 174.233,19 евра, док је лимит 163.595,89 евра. У другој варијанти вештак је навео да тужени приликом исплате ... није вршио одбијање од 30% колико је допринос тужиље предметној штети. Када се укупно исплаћени износ од 174.233,91 евра умањи за 27.472,30 евра, добија се износ од 146.796,61 евра који је требао бити исплаћен. Обрачуном искоришћености лимита који износи 163.585,89 евра који је требало бити исплаћен умањен за проценат доприноса тужиоца у укупном износу од 146.761,61 евра, остало би неискоришћено од лимита 16.824,28 евра, што представља 10,28%, коју варијатну правилно суд прихвата.

Свеукупно исплаћени износ по овој штети је био 174.233,91 евра, у износу који је обрачунат на износ од 115.580,37 евра извршених исплата ... осигурању, када се изврши умањење за 23%, добије се да је од укупног износа од 174.233,91 евра, који је већ наведен, 27.472,30 евра (то је износ од 23.769%), тако да од целокупног лимита који износи 163.585,89 евра у свеукупном обрчуну остаје овај износ од 16.824,28 евра или 10,28% лимита.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања простепени суд је нашао да је потраживање тужиље застарело у смислу одредбе члана 376 Закона о облигационим односима. Суд наводи да је за оцену питања застарелости релевантан тренутак када је тужиља сазнала за ову нову штету, чију накнаду потражује у овом поступку, што је по мишљењу суда 12.6.2009 године када је ... пензиони фонд донео ново, односно коначно решење, којим је тужиоцу настављена исплата пензије која јој је одобрена решењем од ... године, као стална исплата пензија, а како је тужбу у овој правној ствари тужиља поднела 17.7.2012. године, протекао је рок од 3 године од када је тужиља сазнала за штету, те је тужбени захтев одбијен.

Међутим, овакав став првостепеног суда се не може прихватити.

Одредбом члана 376 став 1 и став 2 ЗОО прописано је да потраживање накнаде проузроковане штете застарева за три године од кад је оштећеник дознао за штету и за лице које је штету учинило. У сваком случају ово потраживање застарева за пет година од кад је штета настала. Одредбом члана 377 став 1 ЗОО прописано је да кад је штета проузрокована кривичним делом, а за кривично гоњење је предвиђен дужи рок застарелости, захтев за накнаду штете према одговорном лицу застарева кад истекне време одређено за застарелост кривичног гоњења.

У случају када је штета проузрокована кривичним делом, ако је за кривично гоњење предвиђен дужи рок застарелости од рокова прописаних чланом 376 ЗОО, захтев за накнаду штете према сваком одговорном лицу, а не само штетнику, застарева када истекне време одређено за застарелост кривичног гоњења само ако је правноснажном пресудом утврђено постојање кривичног дела и окривљени оглашен кривим за кривично дело. Прекид застаревања кривичног гоњења повлачи за собом и прекид застаревања захтева за накнаду штете. Исти рок застарелости кривичног гоњења примењује се ако је кривични поступак обустављен, односно ако се није могао покренути зато што је окривљени умро или је душевно оболео, односно ако постоје друге околности које искључују кривично гоњење и одговорност окривљеног, као што су амнестија и помиловање. У свим осталим случајевима примењује се општи рок застарелости потраживања из члана 376 ЗОО. Из утврђеног чињеничног стања произлази да је тужила претрпела штету проузроковану кривичним делом тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297 став 3 у вези са чланом 289 став 3 у вези става 1 КЗ, за које дело је тужени ВВ оглашен кривим. За ово кривично дело предвиђена је казна затвора до 4 године, па како Кривични законик прописује у члану 103 тачка 5 да се кривично гоњење не може предузети када протекне пет година од извршења кривичног дела за које се по закону може изрећи затвор преко три године, што је овде случај, застарелост кривичног гоњења у смислу члана 104 став 6 Кривичног законика у сваком случају настаје кад протекне два пута онолико времена колико је по закону потребно времена за застарелост кривичног гоњења. У конкретном случају апсолутна застарелост кривичног гоњења наступила би протеклом 10 година од извршења кривичног дела, у смислу члана 377 став 1 ЗОО, односно како је штетни догађај био ... године, апсолутна застарелост кривичног гоњења је наступила ... године, а то значи да је тужила захтев за накнаду штете поднела благовремено с обзиром да је тужба поднета 17.7.2012. године. Имајући у виду све напред наведено, у конкретном случају потраживање тужиле није застарело, како према туженом ВВ, али исто тако ни према ББ.

Одредбом члана 941 став 1 и став 2 ЗОО прописано је да у случају осигурања од одговорности, оштећено лице може захтевати непосредно од осигураваача накнаду штете коју је претрпело догађајем за који одговара осигураник, али највише до износа осигуравачеве обавезе. Оштећено лице има, од дана када се догодило осигурани случај, сопствено право на накнаду из осигурања те је свака доцнија промена у правима осигураника према осигуравачу без утицаја на право оштећеног лица на накнаду. У конкретном случају, ... фонд за пензијско и инвалидско осигурање има према осигуравачу штетника право накнаде штете коју је претрпео исплатом свом осигуранику износа пензије, сразмерно одговорности штетника за повређивање тужиле. Утврђено је да је тужила допринела настанку штете са 30% па је износе регреса требало умањити за 30%, што тужени првог реда није урадио приликом исплате ... пензионим фонду. Међутим, тужила у том погледу не може трпети штету, то је првостепени суд правилно утврдио да, полазећи од износа које је тужени исплатио ... фонду, када се исти умање за 30%, преостаје неискоришћено од лимита 16.824,28 евра, што представља 10,28%. Како у конкретном случају утврђени износ штете прелази износ осигуране суме, то је обавеза туженог првог реда да тужиле надокнади претрпљену штету само у сразмери између

осигуране суме и утврђеног износа штете, односно у конкретном случају до неискоришћеног износа лимита од 16.824,28 евра.

Пресудом Општинског суда у Новом Саду, пословни број П. 1750/2007 од 9.2.2009. године обавезани су тужени да тужиљи солидарно на име ренте плаћају месечни износ од 722,35 евра почевши од ... године па до ... године, имајући у виду да је ... пензиони фонд навео да здравствено стање тужиље за које се везује право на исплату може бити промењено, те се са одлуком пензионог фонда прекида са исплатом пензије ... године. У току поступка је утврђено да је ... године ... пензиони фонд донео ново решење којим је исплату инвалидске пензије која је тужиљи одобрена решењем од ... године наставио као сталну исплату пензије. Имајући у виду наведено, а да је исплата по ранијој пресуди ограничена до ... године, то тужиља основано потражује све доспеле месечне износе на име материјалне штете у целокупном износу за период од ... године па до ... године. Тужиљи од ... године па до пресуђења припада право на накнаду материјалне штете у виду изгубљене зараде, а од пресуђења месечни износи на име ренте. У том погледу је потребно истаћи да материјална штета због изгубљене зараде и рента нису исте категорије. За штету која је већ наступила у време доношења судске одлуке, исплата нема карактер ренте, већ накнаде штете због изгубљене зараде до доношења судске одлуке. Насупрот томе, рента је изгубљена зарада у моменту доношења судске одлуке, али убудуће, односно, то је она зарада коју би оштећени остваривао у моменту доношења судске одлуке, а коју није у могућности да остварује, односно губитак очекиване зараде убудуће. Рентом се, у ствари, надокнађује материјална штета која ће се реализовати у будућности.

У том погледу овај суд је обавезао тужене да тужиљи солидарно надокнаде износ од укупно 16.824,28 евра и то на име накнаде материјалне штете – губитка зараде због потпуне неспособности за рад, за период од 1.8.2009. године до 1.11.2013. године, са затезном каматом од дана подношења тужбе па до исплате, а којим износом је исцрпљена сума осигурања, па је у преосталом делу у односу на туженог првог реда, пресуда потврђена. У преосталом износу до укупно 20.778,21 евра, овај суд је обавезао туженог ВВ да тужиљи на име накнаде материјалне штете, изгубљене зараде која је доспела у периоду од 1.8.2009. године до 1.11.2013. године исплати још и износ од 3.953,93 евра, са затезном каматом, као у изреци. Поред тога, тужени ВВ је обавезан да тужиљи од 1.11.2013. године до преуђења плаћа месечне износе од 722,35 евра у динарској противвредности, али на име изгубљене зараде, а не како је то тужиља навела на име ренте, јер је наведена штета доспела до дана пресуђења и као таква има карактер изгубљене зараде, а од дана пресуђења да плаћа наведени новчани износ од 722,35 евра у динарској противвредности, на име ренте, убудуће, све док за то постоје законски услови у смислу одредбе члана 195 Закона о облигационим односима, са припадајућом каматом, као у изреци. Првостепени суд је правилно нашао, без обзира што је пошао од тога да је потраживање тужиље застарело, да иста неосновано потражује накнаду будуће штете, дајући ваљано образложење које прихвата и овај суд, због чега је у том погледу првостепена пресуда потврђена у одбијајућем делу.

Имајући у виду да је првостепена пресуда преиначена, овај суд је у смислу одредбе члана 165 став 2 Закона о парничном поступку поново одлучио о трошковима целог поступка. Захтев туженог првог реда за накнаду трошкова поступка је одбијен, јер је тужбени захтев тужиље у односу на овог туженог делимично усвојен. Овај суд је обавезао тужене да тужиљи надокнаде трошкове поступка, и то у складу са успехом тужиље са тужбеним захтевом у односу на сваког туженог. Тако је тужени првог реда обавезан да тужиљи на име накнаде трошкова парничног поступка исплати ефективне трошкове вештачења у износу од 24.000,00 динара, на име ангажовања пуномоћника за састав тужбе и 9 поднесака износ од по 16.500,00 динара, за приступа на 7 рочишта износ од по 18.000,00 динара, те таксе на тужбу и пресуду у износу од по 58.954,30 динара, што

укупно чини износ од 432.908,58 динара. Са друге стране, полазећи од износа са којим је тужбени захтев усвојен у односу на туженог другог реда, исти је у обавези да тужиљи надокнади трошкове поступка, а који према Тарифи о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката износе за састав тужбе и 9 поднесака по 22.500,00 динара, за приступ на 7 рочишта по 24.000,00 динара, те на име таксе на тужбу и пресуду у износу од по 87.499,15 динара, што са трошковима вештачења чини износ од укупно 591.998,30 динара. Имајући у виду наведено овај суд је обавезао тужене да тужиљи солидарно на име накнаде трошкова парничног поступка исплате износ од 432.908,58 динара а тужени другог реда још и износ од 159.089,72 динара (који износ представља разлику између 432.908,58 динара и 591.998,30 динара), све са законском затезном каматом од дана пресуђења па до исплате.

Имајући у виду успех тужиље у жалбеном поступку, овај суд јој је, сходно одредбама члана 153 и члана 154 ЗПП-а, те сразмерно успеху у жалбеном поступку, досудио трошкове тог поступка и то на име таксе на жалбу и на другостепену пресуду тужиљи би у односу на туженог првог реда припао износ од по 58.954,30 динара, а у односу на туженог другог реда износ од по 87.499,15 динара, те на име састава жалбе у односу на туженог првог реда износ од 33.000,00 динара а у односу на туженог другог реда износ од 45.000,00 динара, па је овај суд обавезао тужене да тужиљи солидарно на име накнаде трошкова жалбеног поступка исплате износ од 150.908,60 динара, а тужени другог реда још и износ од 69.089,70 динара,

Због изложеног, а на основу одредбе члана 390 ЗПП-а и члана 394 став 4 ЗПП-а, одлучено је као у изреци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА СУДИЈА

МИРЈАНА АНДРИЈАШЕВИЋ

Напомена:

Рев 1482/2016 од 8.6.2017. године, одбијена је као неоснована ревизија тужиље и туженог ВВ изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 816/16 од 13.04.2016.године